21 Σεπτεμβρίου 2021

«Η Εκκλησία μετά την πανδημία» στο επίκεντρο του Ιερατικού Συνεδρίου της Ιεράς Μητροπόλεως Κερκύρας

/ Ορθοδοξία· Διεθνές Πρακτορείο Εκκλησιαστικών Ειδήσεων

Η Ιερά Μητρόπολη Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων, στα πλαίσια της νέας ιεραποστολικής χρονιάς 2021-2021, διοργάνωσε την Τρίτη 21 Σεπτεμβρίου 2021, στο Πνευματικό Κέντρο της το 19ο Ιερατικό Συνέδριο, με θέμα «Η Εκκλησία μετά την πανδημία».

Το Πρόγραμμα του Συνεδρίου, άρχισε το πρωί με Θεία Λειτουργία στον Ι. Ναό Αγίας Παρασκευής πόλεως, ιερουργούντος του **Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κερκύρας κ. Νεκταρίου**, στο τέλος της οποίας τελέστηκε μνημόσυνο για τους Αρχιερείς, τους ιερείς και διακόνους, καθώς και τους μοναχούς και τις μοναχές που διακόνησαν στην Ιερά Μητρόπολη Κερκύρας.

Την έναρξη του Συνεδρίου έκανε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας κ. Νεκτάριος με θέμα «Η Εκκλησία μετά την πανδημία». Ο κ. Νεκτάριος τόνισε, μεταξύ άλλων, τα εξής:

«Αὐτό τό ὁποῖο δέν φαίνεται νά εἶναι κοντά, εἶναι ἡ ἔξοδος ἀπό τήν πανδημία. Οἱ ὅποιες αἰσιόδοξες προβλέψεις ὅτι εἴτε μέ τά ἐμβόλια εἴτε μέ τήν ἀνακάλυψη φαρμάκων, τά ὁποῖα ἀκόμη ἀναμένουμε, ἡ πανδημία θά τεθεῖ ὑπό ἔλεγχο καί θά περιοριστεῖ, δέν ἐπαληθεύθηκαν, στόν βαθμό τουλάχιστον πού θά περιμέναμε. Διαπιστώσαμε, ἀκόμη κι ἄν αὐτό δέν ὁμολογεῖται ἐπισήμως, ὅτι οἱ δυνατότητές μας δέν εἶναι τόσο ἐπαρκεῖς. Ὅτι τελικά ἡ ἐπιστήμη δέν ἔλυσε ὅλα τά προβλήματα τοῦ ἀνθρώπου. Ὅτι ταπεινώθηκε ἡ «ἐπηρμένη ὀφρύς» τῶν ὅσων θεωροῦν πώς εἴμεθα παντοδύναμοι, ὅτι δέν φοβόμαστε τίς ἀσθένειες καί τόν θάνατο, ὅτι ἡ τεχνολογία καί ἡ πρόοδος ἔχουν καταστήσει τόν ἄνθρωπο ἕναν «μικρό θεό», ὅτι ἡ βοήθεια ἄνωθεν καί ἡ πίστη στόν Θεό εἶναι ξεπερασμένες ἀντιλήψεις. Καί παραζαλισμένοι, προσπαθοῦμε τώρα νά χαράξουμε τά ἑπόμενα βήματά μας. Ἡ ἐποχή τῆς πανδημίας ξεκίνησε. Πότε ἄραγε θά τελειώσει;

Ἄνευ δικῆς μας εὐθύνης ἔχουμε ἐμπλακεῖ στήν ὑπόθεση τῆς ὑγείας. Τό κράτος μᾶς χρησιμοποιεῖ ἐπειδή γνωρίζει τήν δύναμη καί τήν ἀπήχηση τῆς Ἐκκλησίας, ὥστε νά

βάλουμε πλάτη, κατά τό κοινῶς λεγόμενον, γιά νά ἐμβολιαστοῦν οἱ ἄνθρωποι, νά τηρήσουν τά μέτρα, νά μή δείξουμε ὅτι εἴμεθα ἐκτός τῆς κοινῆς προσπαθείας. Τό ἴδιο τό κράτος πού ἐπιτέθηκε στήν Ἐκκλησία ἀποστερῶντας τούς πιστούς ἀπό θεμελιώδεις ἐλευθερίες, καθώς τό δικαίωμα στήν λατρεία εἶναι συνταγματικά κατοχυρωμένο καί δέν ἀναστέλλεται γιά κανέναν λόγο, οὔτε κἄν σέ περίπτωση πολέμου καί αὐτή ἡ συνταγματική κατοχύρωση ἰσχύει καί τήν Εὐρώπη καί στόν πολιτισμένο γενικά κόσμο. Τό ἴδιο τό κράτος τό ὁποῖο δέν δίστασε νά μᾶς ἀπαγορεύσει νά τελοῦμε τήν θεία λειτουργία κατά τήν πρώτη περίοδο τῆς πανδημίας καί τῆς καραντίνας. Τό ἴδιο τό κράτος τό ὁποῖο ἀνέχτηκε ἤ καί ἐνορχήστρωσε τίς κατηγορίες ἐναντίον τῆς θείας κοινωνίας, ἀμφισβητῶντας τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ καί ταυτίζοντας τήν ὀρθόδοξη πίστη καί παράδοση μέ τήν προτεσταντική θέαση τῶν ἱερῶν μυστηρίων, δηλαδή θεωρῶντας τα ὡς σύμβολα καί ὄχι ὡς τρόπο ὀντολογικῆς κοινωνίας καί ἑνώσεως μέ τόν ἴδιο τόν Θεάνθρωπο Κύριό μας.

Ὅπως ἤδη ἐπισημάναμε σέ σχετική ἐγκύκλιο, τό ζήτημα τοῦ ἐμβολιασμοῦ εἶναι ἰατρικό ζήτημα καί ὄχι ζήτημα πίστεως. Κάποιοι ἀπό ἐμᾶς ὅμως τό ἔχουμε ἀναγάγει σέ ζήτημα σωτηρίας τῆς ψυχῆς μας, συντελῶντας σέ διαιρέσεις. Ὅταν μᾶς ζητοῦν να ἐφαρμόσουμε νόμους οἱ ὁποῖοι εἶναι ἐπιβλαβεῖς γιά τήν πνευματική πορεία καί σωτηρία τόσο ἡμῶν ὅσο καί τοῦ ποιμνίου μας, ἐκεῖ εἴμαστε ἀνυποχώρητοι. Ὅταν ὅμως οἱ ὅποιοι νόμοι ἔχουν νά κάνουν μέ τήν καθημερινότητα τῆς ζωῆς καί τῆς ἐπιβιώσεως τῶν ἀνθρώπων καί δέν μᾶς ζητοῦν νά πάψουμε νά λατρεύουμε τόν ζῶντα Θεό, νά κοινωνοῦμε, νά πιστεύουμε στά πατροπαράδοτά μας, ἐκεῖ πρέπει νά φερθοῦμε ὡς ὑπεύθυνοι πολίτες.

Δέν δικαιούμαστε νά ἀναλαμβάνουμε εὐθύνες γιά ὅ,τι δέν μᾶς ἀναλογεῖ. Εἶναι ἀδιανόητο νά διαβάζουμε πώς ὑπάρχουν πνευματικοί πού ἀπειλοῦν μέ ἐπιτίμιο στερήσεως τῆς θείας κοινωνίας ὅσους ἐμβολιάζονται! Ἡ πνευματική μας ἐξουσία εἶναι τοῦ «δεσμεῖν καί λύειν» ἁμαρτίες καί ὄχι γιά νά ἀσχολούμεθα μέ ἰατρικά θέματα καί νά καθιστοῦμε τίς προσωπικές μας θέσεις καί ἀπόψεις θέσεις δῆθεν τοῦ Θεοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας.

Εἶναι πλάνη νά μεταθέτουμε τά γεγονότα τῶν καιρῶν σέ ἐσχατολογικό ἐπίπεδο καί νά κινδυνολογοῦμε φοβίζοντας τούς ἀνθρώπους ὅτι ἦρθε τό τέλος τοῦ κόσμου. Πώς ὅποιος ἐμβολιαστεῖ, γίνεται ὀπαδός τοῦ Ἀντιχρίστου. Ὅτι καταργεῖται ἡ ἐλευθερία τῆς βουλήσεώς μας μέ τό ἐμβόλιο. Αὐτή ἡ ἐλευθερία εἶναι στοιχεῖο τοῦ κατ’ εἰκόνα Θεοῦ πού μᾶς δίδεται ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι. Εἶναι πλάνη νά ἰσχυριζόμαστε πώς ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νά ἀφαιρέσει τήν ἐλευθερία τῆς βουλήσεως ἀπό τόν συνάνθρωπό του, ἐάν ἐκεῖνος δέν τήν παραχωρήσει ἐν ἐπιγνώσει. Ἀκόμη κι ἄν ἡ ἐλευθερία τοῦ σώματός μας καταστρατηγεῖται, ἡ ἐλευθερία τῆς σκέψεως καί τῆς

βουλήσεώς μας δέν μπορεῖ νά καταργηθεῖ. Ἀλλιῶς, γίνεται ὁ ἄνθρωπος θεός.

Ἡ πανδημία θά κάνει τόν κύκλο της. Ποιά Ἐκκλησία ὅμως θά μείνει στήν σκέψη τῶν ἀνθρώπων; Ἄν δέν κινητοποιηθοῦμε, νά ἀναδιοργανώσουμε τήν ἐνοριακή μας ζωή καί διακονία, θά μείνουμε μόνοι μας; Δέν μποροῦμε νά παραμένουμε ἀδρανεῖς, μέ τό πρόσχημα τῆς πανδημίας. Δέν μᾶς πειράζουν οἱ μάσκες ἐντός τοῦ ναοῦ. Ὁ ἐφησυχασμός καί οἱ δικαιολογίες ὅτι γιά ὅλα φταίει ὁ κορωνοϊός μᾶς καθιστοῦν ἐπιλήσμονες τῆς ἀποστολῆς μας. Ἄς ἐπανέλθουμε στήν λειτουργική τάξη, στήν κατηχητική τάξη, στήν φιλανθρωπία, κινητοποιῶντας τούς ἐνορίτες μας.

Δεν δυνάμεθα νά εἴμεθα ἐλευθεριάζοντες. Εἴμεθα συντηρητικοί. Πρωτίστως ὅμως καλούμεθα νά ἄρουμε τόν σταυρό μας. Νά συμπάσχουμε μέ τόν κάθε χριστιανό ἀδελφό μας. Νά δεχόμεθα τούς πάντας μέ καλοσύνη καί ἀγάπη. Νά δείχνουμε τόν Χριστό καί ὄχι τίς δικές μας ἀπόψεις. Νά δίδουμε ἀληθινή μαρτυρία πίστεως, ὄχι ὅμως μέ ἀκρότητα καί φανατισμό πρός οἱαδήποτε κατεύθυνση. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι σύνθεση, ἑνότητα καί ὁμόνοια. Λειτουργοῦμε ὡς πρόσωπα καταλλαγῆς, νουθετοῦμε, πορευόμεθα στήν ὁδό τῆς σωτηρίας καί ὄχι τῆς αὐτοδικαιώσεως. Οἱ πάντες χωροῦσι στήν Ἐκκλησία, ἀρκεῖ νά λειτουργοῦν μέ ἀγάπη γιά τόν ἀδελφό τους».

Κύριος εισηγητής του συνεδρίου ήταν ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεσογαίας και Λαυρεωτικής κ. Νικόλαος, ο οποίος μίλησε με θέμα τις ποιμαντικές ευθύνες των επισκόπων και του κλήρου για την μετά την πανδημία πορεία της Εκκλησίας.

Ο κ. Νικόλαος τόνισε, μεταξύ άλλων, ότι η πανδημία γκρέμισε τις σταθερές που είχαμε ως δεδομένες, ότι μπορούμε με τα επιστημονικά εργαλεία να καλύψουμε με επάρκεια το ζήτημα της δημόσιας υγεία, αποδείχτηκε η ανεπάρκεια των ανθρώπινων μέτρων, κλονίστηκε η εμπιστοσύνη στους θεσμούς, στα πολιτικά όργανα, τις κυβερνήσεις και τις επιτροπές, αν θέλουν, αν ξέρουν, αν μπορούν. Παράλληλα, κλονίστηκε η εμπιστοσύνη στην επιστήμη, στην ασφάλεια και την αλήθεια της πληροφορίας, αλλά και άλλαξε ο τρόπος με τον οποίο λειτουργεί η οικονομία. Τα κέρδη διαχέονται μέσω των κρατών, αλλά σε ιδιώτες, οι οποίοι τα διαθέτουν όπως κρίνουν. Η δυσκολία των μετακινήσεων απομυθοποίησε τον ταξιδιώτη άνθρωπο, ενώ τα 4 δισεκατομμύρια έγκλειστοι την εποχή της καραντίνας έδειξαν ότι η απόλυτη ελευθερία ήταν ψευδαίσθηση.

Ο covid 19 είναι πανδημία, μεταδίδεται ταχύτατα, η εξέλιξη στην υγεία είναι απρόβλεπτη, ο τρόπος του θανάτου είναι ο πλέον επώδυνος, καθώς προκαλεί ασφυξία στον άνθρωπο και τον οδηγεί στην απόλυτη μοναξιά, οι μεταλλάξεις είναι ισχυρές, ενώ ήδη κρατά δύο χρόνια η επίδρασή του προκαλώντας άγχος και φόβο, ενώ η αδυναμία να πειστούν όλοι οι άνθρωποι να εμβολιαστούν δείχνει ότι το πρόβλημα δεν λύνεται απλά.

Συνέπειες της πανδημίας είναι το κλείσιμο του ανθρώπου στον εαυτό του, η αλλαγή στον τρόπο θέασης του θανάτου, καθώς ήρθε στο προσκήνιο η επιβολή του σε μας και όχι η επιλογή μας πώς θα πεθάνουμε με την ευθανασία, όπως το αντιμετωπίζαμε μέχρι τώρα. Γεννήθηκε μία νέα ηθική, ενώ ο ανταγωνισμός έχει γεννήσει μία βιομηχανία fake news.

Ποιος γνωρίζει, για παράδειγμα, ότι ο νομπελίστας Μοντανιέ, που οι αντιεμβολιαστές προβάλλουν ως πρότυπο, έχει ήδη εμβολιαστεί, όταν απέτυχε η Γαλλία να παραγάγει το γαλλικό εμβόλιο;

Η εκκλησιαστική ζωή εθίγη. Ενοριακές και μοναστικές κοινότητες χτυπήθηκαν από τον κορωνοϊό, κλονίστηκε η εμπιστοσύνη των πολλών στα μυστήρια, αποξενώθηκαν οι πολλοί από την εξομολόγηση, μειώθηκε η επαφή στο κατηχητικό έργο, ενώ υποκαταστάθηκε η ανθρώπινη κοινωνικότητα από το Διαδίκτυο. Έντονη είναι η κριτική στάση εις βάρος της ηγεσίας της Εκκλησίας, ενώ κλονίστηκε και η εμπιστοσύνη των πολλών στην Εκκλησία ως θεσμό. Παράλληλα, φάνηκε η

ασυνέπεια της πολιτείας και ο περιφρονητικός τρόπος αντιμετώπισης της Εκκλησίας από αυτήν, καθότι 7 φορές ακύρωσε ή προκατέλαβε τις αποφάσεις της Ιεράς Συνόδου, ενώ και η Εκκλησία δεν διαμόρφωσε έγκαιρα πλήρη λόγο. Παράγουμε εξαγριωμένους χριστιανούς, επιθετικούς, έτοιμους να αποδεχτούν το ψεύτικο, το παραμύθι,, μία εκζήτηση θαυμάτων ως βάση της πίστης.

Κυρίως όμως παρασυρθήκαμε από την ανάγκη μας να είμαστε νικητές και αρνηθήκαμε να δούμε τον Χριστό του Σταυρού, της ταπείνωσης, της ήττας που γίνεται προϋπόθεση για την ανάσταση. Χωρίς πάλι Σύνοδο, το ερώτημα έρχεται έντονο: Ποιο σημείο αναφοράς θα έχουμε στην Εκκλησία; τον εαυτό μας, τη γνώμη μας, τους γεροντάδες; Αυτή η προοπτική γεννά χάος.

Χρειάζεται να κατανοήσουμε ότι ο πολιτισμός αλλάζει. Έρχεται η εποχή του μετανθρώπου, η εποχή που θα έχουμε τα ρομπότ συντροφιάς για να μιλάμε και όχι τους φίλους, ενώ με τα διαστημικά ταξίδια φαίνεται ότι η δεν αρέσει πλέον ούτε η γη και οι άνθρωποι ψάχνουμε παρηγοριά στην μοναξιά της διαστημικής ερήμου.

Ο κ. Νικόλαος έκλεισε τις σκέψεις του τονίζοντας ότι η Εκκλησία καλείται να λειτουργήσει στο τρίπτυχο «Προσευχή-Προφητεία- Παραμυθία» και ότι η πίστη αποτελεί την απάντηση του κληρικού και του κάθε χριστιανού στον κόσμο που αλλάζει, μαζί με τον αγώνα να μιλήσουμε την γλώσσα νοήματος ζωής που καταλαβαίνουν οι πολλοί και η νέα γενιά!

Δεύτερη εισηγήτρια ήταν η καθηγήτρια της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Μαρίνα Κολοβοπούλου, η οποία μίλησε με θέμα «Μετά Χριστόν vs μετά covid 19: Αναγέννηση ή επανεκκίνηση;».

Με αφορμή το βιβλίο των Κλάους Σβαμπ και Τιερύ Μαλρέ «Η μεγάλη επανεκκίνηση», η ομιλήτρια τόνισε ότι σήμερα ζούμε πλέον σε μία εποχή στην οποία υπάρχει ένας θρησκευτικός αποχρωματισμός της παγκόσμιας κοινωνίας, ο κόσμος και άνθρωπος θεωρούνται αναλώσιμα στοιχεία, γίνεται προσπάθεια να σβήσουν από την μνήμη των ανθρώπων οι παραδόσεις και ο Θεός, ενώ οι ανθρώπινες σχέσεις φεύγουν από το επίπεδο της αγάπης και της κοινωνικότητας. Ο covid 19 λειτούργησε ως επιταχυντής εξελίξεων, καθώς πλέον ακούγεται ολοένα και περισσότερο ο όρος για «επανεκκίνηση», στην οποία η πίστη θα περιθωριοποιείται. Η απάντηση της χριστιανικής παράδοσης είναι η πίστη στην ανάσταση και η πρόταξη του Χριστού.

Μετά από ενδιαφέρουσα συζήτηση πάνω στις εισηγήσεις, το Συνέδριο έκλεισε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας κ. Νεκτάριος, ο οποίος και κάλεσε τους ιερείς να αγωνιστούν ώστε να δοθεί δυναμική

χριστιανική μαρτυρία σ’ αυτόν τον μεταλλασσόμενο κόσμο.

Αξίζει να σημειωθεί ότι στα πλαίσια του Συνεδρίου οι ιερείς προέβησαν σε εθελοντική αιμοδοσία, ενισχύοντας την κάλυψη των μεγάλων αναγκών σε αίμα που υπάρχουν στο Νοσοκομείο της Κέρκυρας.

Πηγή: www.orthodoxianewsagency.gr